

(Kort bemærkning).

Per Kaalund (S):

Det står både i betænkningsbidraget og er også sagt i andre sammenhænge, at der selvfølgelig skal være et samarbejde – det kan man altid diskutere graden af – mellem ISAF-operationerne, som vi er med i, og amerikanernes Enduring Freedom-operationer. Det er klart, at der jo både er tale om geografi og tale om indsats på forskellig vis, men det er selvfølgelig også vigtigt at få understreget over for den afghanske befolkning, selv om det kan være svært at se forskel, hvilke operationer der foregår i hvilke sammenhænge.

Det er korrekt, at amerikanerne i høj grad er på terroristjagt og efter talebanere som sådan, og det er ikke det, vi deltager i. Men vi tror, det er afgørende, at der kan etableres i hvert fald et samarbejde og en koordination, og at det, vi deltager i, nemlig ISAF-operationerne, vil være dem, der bliver de succesfulde og kommer igen som sådan.

Men stadig væk tror jeg ikke, at vi kan undvære luftstøtte i givne situationer.

Formanden:

Tak til hr. Per Kaalund. Så er det hr. Hans Kristian Skibby som ordfører.

Kl. 16.30

Hans Kristian Skibby (DF):

Man fristes næsten til at sige, at så står vi her igen og har en debat her i Folketinget, som i det her tilfælde drejer sig om Afghanistan og efterfølgende om Irak. Men det er efter Dansk Folkepartis opfattelse en nødvendig diskussion, vi har i dag, og det er også et nødvendigt beslutningsforslag, som er fremsat af udenrigsministeren, om at forlænge og fremme den danske tilstedeværelse i Afghanistan og Irak.

Med hensyn til punktet, som vi behandler netop nu – det er jo så Afghanistandelen – synes Dansk Folkeparti, at der er grund til at rose den aftale, der er blevet bred enighed om i Folketinget. Man har været i stand til at få en aftale sammen med både Socialdemokraterne og Det Radikale Venstre, Dansk Folkeparti og regeringen.

Det er jo sådan, at Dansk Folkeparti er tilhænger af, at det mandat, der bliver givet, er et såkaldt robust mandat, at det er et mandat, der sikrer, at de danske soldater, som befinder sig i Afghanistan, har ikke bare retten, men også tilladelsen og pligten og evnen osv. til også at være trænet til at kunne deltage i en væbnet konflikt og konfrontation.

Dansk Folkeparti er også tilhænger af, at vi nu ser et yderligere dansk mandat, i og med at vi jo forhøjer det samlede antal udstationerede i Afghanistan til 640 personer. Ligeledes er Dansk Folkeparti også glade for, at vi i forbindelse med den aftale, der er blevet indgået, får øget bevilningerne med omkring 60 mio. kr. til andre projekter af civil karakter i Afghanistan, som så bliver ført frem til 2007-budgettet.

Oven i det er det også vigtigt at pointere, at vi med aftalen her jo også sikrer, at den del af de danske ressourcer, som gives til genopbygning, vil blive overflyttet til den sydlige del af Afghanistan, efterhånden som det bliver muligt at gøre det.

Fra Dansk Folkepartis side er vi egentlig temmelig tilfredse med den aftale, der ligger, og vi har også noteret os nogle af de positive udviklingsting og tiltag, der har været. Det er fra tidligere ordførere bl.a. blevet nævnt, at vi har fået flere frie aviser i Afghanistan, at der også er blevet en forbedret sundhed, og at der er blevet flere nye skoler osv.

En anden ting, man kunne fremhæve, er naturligvis, at Danmark har været med til at udanne 5.000 personer, som nu er specialister i at kunne fjerne miner fra jorden og dermed få sikkerheden gjort bedre rundtomkring i Afghanistan.

Samlet set anerkender Dansk Folkeparti selvfølgelig også, at det er en utrolig vanskelig proces. Det er ikke en proces, man kan se en ende på inden for en relativt overskuelig fremtid. Derfor er det selvfølgelig også vigtigt, at vi har et bredt flertal her i Folketinget, som bakker op om den beslutning, der ligger til godkendelse i Folketinget her til førstebehandlingen.

Med de ord kan jeg på vegne af Dansk Folkeparti meddele, at vi kan støtte forslaget.

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Skal det forstås sådan, at hr. Hans Kristian Skibby er fuldstændig enig med Dansk Folkepartis hr. Søren Espersen, når hr. Søren Espersen til Berlingske Tidende i går, mandag den 14. maj, udtaler: Vi har en primær opgave, og den er at nedkæmpe Talebanmilitisen og Al-Qaeda. Vi skal ikke sætte livet på spil for at yde ulandsbi-stand. Det vigtigste er at sørge for, at sikkerheden bliver i orden, og det bliver den altså ved at iværksætte en militær offensiv og se at få det der skidt nedkæmpet.